

Второ-то менѣ даде златъ пѣрстенъ,
Треко-то мене, джанимъ, целива.
Той що ми даде, джанимъ, яболко,
Какъ него, боже, да сѣ тѣркалитъ:
Той що ми даде, джанимъ, златъ пѣрстенъ,
Низъ него, боже, да сѣ провріетъ;
Той що ме мене, джанимъ, целива,
Дай ми го, мили боже, на яве,
Векъ да поминамъ, боже, сосъ него.

341.

Собрале сѣ седумдесѣтъ кралеви,
Мегю себе тѣе зборуваеъ:
„Колку иматъ отъ море до Дунавъ,
Седумдесетъ и седумъ градои,
Отъ Легена поголемъ гратъ немаъ;
Стретъ Легена лична Ангелина
Ангелина краљ Богдану сестра,
За неа сѣ земя не мируеъ.“
Краљ Богдану не добро паднало,
Отъ тува стана дома си ойде,
Тога Богданъ говоритъ сестрѣ си:
„Айти тебе сестро Ангелино!
Що те имаъ сестра, да те немаъ!
За тебе сѣ земя не мируеъ.
Ай влезе си въ земјени килери,
Отвори си шарени ковчедзи,
Изваи си три жолти дукади,
Та поиди си на Легенъ чаршиа
Та купи си 'се карака свила,
Усучи си три силни гайтани,
Та поиди си во горно-то лозје,
Тамо иматъ дѣрво кистатово,
Превѣрли си три силни гайтани,
Та вѣрзи сѣ потъ бѣло-то гѣрло,
Сама себе, сестро, удаи сѣ,
За тебе сѣ земя не мируеъ.“
Тука стана лична Ангелина,
Та сѣ изми, бѣло сѣ промена,